



*Comisia pentru cercetarea abuzurilor,
combaterea corupției și petiții*

Nr. XXIX/ 635 /2018
18 12 2018

Raport

privind petiția nr. 635/2018 înaintată de Baroul Dolj, alte Barouri și avocați cu privire la anumite neconformități semnalate în activitatea unor unități de Parchet, ale unor structuri de Poliție și ANI care aduc atingere drepturilor profesionale ale avocaților și profesiei de avocat.

CAP I – Sesizarea comisiei

Comisia pentru cercetarea abuzurilor, combaterea corupției și petițiilor a Senatului a fost sesizată cu petiția formulată de Consiliul Baroului Dolj – Decan Av. Lucian Sauleanu, care a semnalat anumite practici neconforme care aduc atingere atât drepturilor profesionale ale avocaților, cât și activității efective a avocatului, cum ar fi reținerea telefonului avocatului la intrarea în anumite unități de Parchet sau Poliție sau verificarea poșetelor doamnelor avocat sau a genșilor domnilor avocați prin răsturnarea conținutului în public. Ulterior, la comisie au fost înregistrate petitiile și/sau sesizările formulate de Consiliul Baroului Cluj – Decan Av. Flavia Ioana Maier, Consiliul Baroului Timis- Decan Av. Sergiu Stanila, Consiliul Baroului Bucuresti – Decan Av. Ion Dragne, Consiliul Baroului Ilfov – Decan Av. Serban Niculac Lovin, precum și de mai mulți avocați, din care îi enumerăm pe: Antonie Popescu- Baroul Bucuresti, Ionut Gonț- Baroul Bucuresti, Av. Ismail Ghiulfer Aisun- Baroul Constanta, Remus Juganaru – Baroul Bucuresti, Av. Ilinca Adina- Baroul Cluj, plus o petiție colectivă semnată de cca. 200 de avocați care au reprezentanți aici, pe doamna Adriana Ana Puiu alături de alți câțiva colegi.



În ședința din 27.11.2018, Comisia a decis desemnarea d-lui senator Daniel Fenechiu ca raportor și a decis:

1. întocmirea unui raport cu privire la neconformitățile semnalate;
2. efectuarea unei audieri la care să fie invitați toți petenții – barouri și avocați, precum și reprezentanții autorităților publice implicate, Ministerul Justiției, CSM, Parchet General, DNA, DIICOT, ANI, Poliția Română, Jandarmerie și UNBR pentru un punct de vedere, audierea urmând să aibă loc în data de 11.12.2018, la orele 12:30;
3. invitarea membrilor Comisiei Juridice a Senatului și Președinților Comisiei Juridice a Camerei Deputaților, Comisiei de abuzuri a Camerei Deputaților și Comisiei Speciale Comune a Camerei Deputaților și Senatului pentru sistematizarea, unificarea și asigurarea stabilității legislative în domeniul justiției, această invitație având ca menire cunoașterea acestei probleme, care să fie avută în vedere în procesul de legiferare, mai ales că suntem în plin proces de modificare a legislației atât civile, cât și penale.

Cap. II – Obiectul sesizărilor

- a. Interzicerea accesului cu telefoanele mobile și cu tablete sau laptopuri în incinta unor structuri de parchete (Parchetul General, DNA, DIICOT, BCCO, Inspectorate Județene sau chiar Secții de Poliție de municipii sau orașe) și reținerea telefoanelor pe durata prezenței în incintă.
- b. Acțiuni de umilire a avocaților constând în vărsarea conținutului poșetelor doamnelor sau a servietelor domnilor avocați, în public, fie pe bandă magnetică de la punctul de acces, fie pe masa de acolo.
- c. Legitimarea avocaților cu C.I și nu cu cardul profesional.
- d. Ignorarea prevederilor legale cu privire la prezentarea conținutului interceptării după expirarea măsurii.
- e. Existența unor întârzieri semnificative în ceea ce privește plata asistenței din oficiu.



În ceea ce privește textele legale nu am reușit să identificăm în totalitate care sunt actele normative care reglementează interzicerea accesului avocaților cu telefoane și alte mijloace electronice (tablete, laptopuri) în unitățile de Poliție, Parchete sau ANI, după cum nu am reușit nici să înțelegem care ar fi reglementarea care ar permite jandarmului sau ofițerului de la intrare să răstoarne conținutul poșetei unei doamne avocat sau a genții unui avocat în mod public, cu consecințele de rigoare.

Din adresa Baroului Timiș – reprezentat de dl. Av. Stănilă, corespondența cu Ministerul de Interne, aflăm că accesul în unitățile MAI este reglementat prin Ordinul S108/ 27.05.2011- document clasificat, aflat sub incidența legii 182/202 și HG 585. “În ceea ce privește accesul persoanelor în unitățile MAI având asupra lor mijloace de înregistrare audio-video sau de comunicare la distanță, acestora nu le revine obligația de a depune în locurile special amenajate sau de a le preda la punctele de control acces, însă refuzul predării sau depunerii atrage interzicerea accesului” (răspunsul M.I la petiția d-lui decan Stănilă).

Atât la nivel de Parchet General, cât și la nivel de DIICOT –semnat de d-na. fost Procuror Șef Bica, există două ordine în acest sens.

Menirea audierilor este de a lămuri această problemă, dar și de a vedea care este rațiunea acestor Ordine și de ce ele sunt nepublice.

Comisia, luând act de situațiile prezentate, a decis organizarea unei dezbateri în data de 11 Decembrie a.c., orele 12.30, invitând petenții dar și conducerea instituțiilor următoare:

- Ministerul Justiției – Dl. Ministru Tudorel Toader;
- Consiliul Superior al Magistraturii –doamna președ. Jud. Simona Marcu;



- Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – dl. Procuror General al României – Augustin Lazăr;
- Direcția Națională Anticorupție - dna. Proc. șef Anca Jurma;
- DIICOT – dl. Proc. șef Felix Bănilă;
- Agenția Națională de Integritate – dl. Președinte Bogdan Stan;
- IGPR – Dl. Inspector General, chestor șef de Poliție Ioan Buda;
- Jandarmeria Română – dl. Col. Lucian Sindile

Au răspuns invitației lansate de Comisie, participând la ședință din partea Ministerului Justiției, doamna Secretar de stat – Mariana Moț, din partea DNA - dl. Procuror Marius Iacob, din partea Parchetului General - doamna procuror Tamara Manea, din partea ANI – dl. Director Vladimir Ciobanu, iar din partea celorlalte instituții, toți cei nominalizați mai sus, cu excepția Consiliului Superior al Magistraturii.

La dezbateri au fost invitați și senatori și deputați membri sau foști membri ai comisiilor juridice (senator Robert Cazanciuc, senator Șerban Nicolae, senator Tit Brăiloiu, senator Dircă George Edward, senator Alina Gorghiu, deputat Florin Iordache, deputat Cristina Trăilă, deputat Ioan Bălan).

Ședința a fost condusă de președintele Comisiei, senatorul Iancu Caracota care, după prezentarea participanților, a dat cuvântul senatorului Daniel Fenechiu - raportor în această speță. Au luat cuvântul petenții, prezentând aspectele înverdate prin petițiile înaintate Comisiei, apoi au luat cuvântul reprezentanții instituțiilor invitate.

Au fost consemnate punctele de vedere ale petenților, astfel cu rezultă din transcriptul ședinței:

-dl. Av. Lucian Săuleanu, decanul Baroului Dolj:

“Baroul Dolj a formulat pe baza informațiilor primite de la avocații din Craiova această sesizare, în esență arătând faptul că nu sunt respectate drepturile avocaților în condițiile în care anumite Parchete sau Inspectoratul



General, inspectorate de poliție, nu permit accesul avocaților cu telefoane mobile, laptopuri sau tablete. Așa cum s-a precizat și o să încerc să mă rezum la anumite aspecte, este clar că nu avem un temei legal și o practică unitară. Nu există un temei pentru că regulamentul privitor la organizarea parchetelor, regulamentul de ordine interioară al parchetelor din 30 iulie 2014, nu conține o dispoziție specială cu privire la o astfel de intervenție, condiții în care, bineînțeles, toată această practică, neunitară, pentru că așa cum s-a precizat inclusiv la Craiova avem o astfel de practică, în sensul că DIICOT, Parchetul de pe lângă Judecătoria și Parchetul de pe lângă Tribunal, nu permit accesul cu astfel de telefoane mobile sau dispozitive, laptopuri și tablete. Evident că în aceste condiții noi apreciem că toate celelalte ordine, decizii administrative prin care s-a stabilit în cadrul parchetelor o astfel de interdicție nu poate fi calificată decât ca depășind cadrul legal, ca fiind arbitrar, dovadă situațiile concrete la care s-a ajuns în țară, nu numai la Dolj (...). aceste aspecte care privesc o ingerință în activitatea profesională a avocatului și aici trebuie subliniată existența obligației confidențialității, practic pentru astfel de tratamente, similare cu cele aplicate suspectilor, credem noi că se aduce o vătămare clară a profesiei, în general și a avocaților. (...) Cu alte cuvinte, se impune a fi reglementat și găsit un cadru instituțional și găsită o soluție pentru respectarea drepturilor avocaților. Este cert că noi cunoaștem foarte bine și avocații sunt supuși aceluiași legi, în sensul că urmărirea penală, are un caracter nepublic, cunoaștem acest lucru, însă prin moralitatea concretă a acestui tratament oferit în viața profesională și personală nu se poate face o calificare și o apărare corespunzătoare. Din această perspectivă, trebuie să se considere că aceste aparate, nu constituie practic doar dispozitive de comunicare, ci și realmente și pentru desfășurarea activității profesionale. Atâta vreme cât audierile durează câteva ore, atâta vreme cât sunt scanate documente, mă



refer la cele ale avocaților, ca să facă o apărare corespunzătoare, atâta timp cât are nevoie să acceseze un program legislativ, credem noi că această măsură de interdicție este una nejustificată și ajungem în această zonă a nerespectării drepturilor, chiar a dreptului la muncă și la un proces echitabil, într-un mod indirect. În concluzie, dorința noastră, a avocaților din Baroul Dolj este de a se identifica o soluție la nivelul întregii țări, unitar, în lipsa unui astfel de act normativ care să reglementeze în interiorul acestor instituții eventualele interdicții sau limitări sau modul în care se pot utiliza. Considerăm că în acest moment trebuie să ni se permită folosirea acestor dispozitive și nu este o apreciere doar de ordin general ci și concret. Sunt zeci și zeci de cazuri, sesizări ale colegilor avocați care au fost amendați pe motiv că nu au asigurat prezența în alte dosare, tocmai pentru că au avut telefoanele închise, așa încât nici nu se poate stabili concret ce s-a întâmplat. Ori, dimpotrivă, a permite avocatului să aibă telefonul în astfel de situații, îi permite să fie inclusiv în contact cu celelalte instanțe sau parchete în care este necesară prezența sa și să-și poate realiza o substituție sau să stabilizească o altă ordine.”

- **Av. Dr. Gheorghe Florea – Presedinte UNBR**

“Vă rog să luați act de următoarele 3 idei pe care trebuie neapărat să vi le transmit! În primul rând mulțumesc eforturilor făcute în consens, pentru ca problemele acestea să se dezbată. Două congrese ale avocaților din România, în mod succesiv, au abordat problema prezumției de vinovăție a avocaților, care sunt tratați din punct de vedere al reglementărilor interne ca niste oameni care, trebuie să fie neapărat lipsiți de orice fel de mijloc de comunicare cu exteriorul atunci când au acces la unele instituții publice, în special cele din domeniul cercetării penale sau a urmăririi penale- indiferent de nivel. Este vorba de un apel inițiat de Asociația pentru Monitorizarea Justiției în 2014 și este prezent autorul aici, și un alt apel însoțit de Congresul Avocaților, în acest an. Toate apelurile au



fost transmise de către Congresul Avocaților autorităților competente să examineze limitele în care, aplicarea unor reglementări interne, juste sau injuste, este făcută discreționar sau, dimpotrivă, în mod diferit, prin interpretări nejustificate în mod public, cu privire la situații care se întâlnesc în mod diferit, la unități/subunități, instituții/autorități, din același sistem orizontal sau dimpotrivă, sistem vertical.

O cazuistică concretă, o petiție directă, un caz concret, care la rândul lui, să fi aparut în așa fel încât cel care este vătămat să reclame și să-și însușească abuzul sub semnatura proprie, este o chestiune care este mai greu de realizat, nu știu de ce, într-o țară în care este o responsabilitate asumată, în special în ce privește avocații, fără referire la nimeni altcineva, a început să devină o chestiune în care, într-o balanță este perspectiva perseverării abuzului, în cealaltă balanță, speranța că avem totuși conștiința că putem face ceva, pentru binele general.

Eu vă rog, stăruitor, să verificați, prin procedurile care vă sunt puse la dispoziție, să constatați prin contacte cu cei care sunt interesați și obligați legal să rezolve problemele, de asemenea manieră încât, diferențierile de tratament care trebuie să fie făcute în ce privește avocații să fie dintre acelea care să nu fie puse sub semnul unei prezumții de rea credință din partea celor care trebuie să aibă acces în instituții și în același timp să fie prezenți, concomitent, acolo unde sunt chemați/solicitați etc.

Pentru fiecare caz de abuz individual, există soluții! Pentru fiecare încălcare individuală a regulilor de organizare și funcționare instituționale, fiecare dintre cei care sunt "prinși asupra faptului", sau în legătură cu care se fac dovezi, din care rezultă că devin "surse" (în sensul bun al cuvântului) este bine să se ia măsuri directe. Nu este cazul ca un stigmat de acest gen să se repete după modelul avocaților din Rusia, Republica Moldova, Ucraina, care au trecut prin aceeași procedură ca cea pe care astăzi o străbatem. În calitate de Președinte al UNBR, am crezut că niciodată nu voi ajunge să susțin această problemă într-un stat european. A, înțeleg, discutăm despre cei care bat la poarta Europei sau despre cei care, evident, nu au responsabilități instituționale directe cu privire la modul în care este tratat avocatul.

Parliamentary Dimension

romania2019.eu



Am ajuns aici, unde aveți caz concret, aveți poziție instituțională, nu intru în detaliile care v-au fost date de ceilalți. Marea mea rugămintă este să încercați să vedeți și să depistați dacă este vorba, în realitate, de un abuz sau este vorba, în realitate, de interpretări discreționare și abuzive ale unor ordine interne, cu măsurile de rigoare.

În ce privește petiția colectivă, eu vă spun un lucru, împrejurarea că este publicată în Monitorul Oficial Ordonanța de Urgență prin care s-a rectificat bugetul, iar la Titlul I în subsecțiunea special instituită 40.5 – privind satisfacerea remunerațiilor pentru asistența judiciară, plata interpreților și a traducătorilor (subsecțiune de clasificare bugetară special introdusă pentru a se evita confuzii cu privire la tot titlul privind cheltuielile de personal) și, câtă vreme, în anexa la această Ordonanță publicată în M.Of., aceasta suma destinată plăților, cu această alocare bugetară există și, câtă vreme Ministrul Justiției, personal, a transmis în scris și toată lumea este în temă, că personal s-a îngrijit, în calitate de ordonator principal de plăți, că imediat după ce intră în vigoare ordonanța, să facă plățile restante, este premisa de la care trebuie să discutăm în legătură cu această întârziere, care este reală, persistă, iar legea, așa cum a fost modificată în 2001, prevede că suntem în situația în care barourile pot solicita penalități de întârziere egale cu cele care sunt prevăzute în Legea bugetului de stat, când este vorba de obligații care sunt satisfăcute către Ministerul de Finanțe. Nu vrem să ajungem aici! Avem nevoie de un lucru foarte simplu, omenesc. Sunt oameni în profesia de avocat al căror drept de existență profesională depinde, în mare măsură, de exercitarea activităților de asistență judiciară. Sunt soț-soție, avocați fiind, care într-o criză de piață de servicii profesionale distribuită după criterii de concurență loială, ajung în situația în care au singura sursă de existență niște sume de bani pe care statul le datorează. Am marea rugămintă, prin dvs., către cei care sunt în cauză să încerce să verifice dacă sunt abuzuri sau dacă nu sunt abuzuri! Noi pretindem că nu sunt și că în realitate, doar durata de timp necesară pentru transferul de sume de bani dintr-o trezorerie în alta și formalitățile procedurale, sunt cele care fac ca în realitate, în preajma Crăciunului, unii dintre avocații interesați să nu aibă cum să găsească ce le trebuie pe masa tradițională, mai ales în condițiile în care criza porcină



romania2019.eu



crează mari probleme în toate zonele țării, astfel încât alergi după o bucățică de carne de porc, din timp.

Vă mulțumesc foarte mult!

Av. Dr. Gheorghe Florea – Președinte UNBR (intervenție II)

Avem două probleme:

1. Există, datorită unei conlucrări instituționale – ce se vrea a fi loială, o comunicare (chiar și în extras) a regulilor care să fie cunoscute în prealabil de către avocați? Că dacă nu există, că în realitate și noi cultivăm aplicarea regulilor, și noi avem regulile noastre instituționale cu privire la acces, la accesul la acte, accesul la informații ș.a.m.d, dar le publicăm sau le aducem la cunoștință.

Există, din cauza asta, o sursă de generare a unor eventuale abuzuri, din faptul că nu sunt cunoscute? E foarte important să știm! Pentru că dacă aceasta este una din cauzele care pot genera astfel de discuții, ce pot estompa lucruri mai grave cu privire la ceea ce avem de făcut în viață, apărări fundamentale, nu exercițiul dreptului de acces – care este foarte important la un moment dat, pentru că toți vrem să trăim într-un stat bazat pe reguli, dar pe reguli cunoscute.

2. Este cazul să fim puși într-o situație foarte corectă. Există o lege a bugetului de stat din 2018, în care o sumă de bani este afectată instituțional și legal pentru remunerația avocaților din oficiu, în care titular ordonator de plăți este Ministerul Justiției, și o sumă de bani care este pusă la dispoziția Parchetului General, adică a Ministerului Public. Nu intru în discuții legate de cui, de ce? Constituția lămurește, aici nu sunt eu specialist, este dl. av. Șerban Nicolae, deci nu invoc drepturi de genul acesta.

Dar, când s-a adoptat Legea bugetului de stat cu privire la această remunerație, s-au avut în vedere ambele sume. În condițiile în care, legea noastră 51/1995 prevede în mod expres, că protocolul de plată a acestor remunerații este subscris și însoțit de 3 subiecți de drept: Ministerul Justiției, Parchetul General și UNBR, anul ăsta nu s-a reușit acest lucru... De ce?! Este o lege care trebuie să fie aplicată!



romania2019.eu



Este un caz care generează un eventual abuz privind interpretarea și aplicarea reglementărilor ce vizează plata la timp a onorariilor și asigurarea resurselor bugetare de plată?

3. Eu am dovada că, pe data de 07 iulie 2018, s-a înregistrat la Ministerul Justiției, sub un număr care trebuie să fie făcut public ...61836/14.07.2017 (iată la ce folosește telefonul!!!!) a solicitării majorării remunerației cuvenite avocaților, motivată de ceea ce înseamnă resursa de muncă cheltuită, cheltuielile accesorie, posibilitatea punerii la dispoziție a unor sume minime pentru asigurarea deplasării la penitenciare, pentru a asigura evident activități de prestări servicii ș.a.m.d. Nu am pretenția să fie o informație cunoscută de dna. Secretar de Stat, cu scuzele de rigoare, am pretenția să spunem adevărul!

Este aceasta o modalitate de justificare, a unui motiv pentru care, protocolul prevăzut de lege, la semnarea căruia s-a angajat Procurorul general, din data de 30.01.2018, în mod public, la negocierea căruia s-a angajat Procurorul general, în martie 2018 – în mod public, una din cauzele care a generat scrisoarea colectivă anul ăsta? Înțeleg că au fost două ordonanțe de rectificare, una în 07 septembrie, una în 29 noiembrie.

Nu este treaba mea, ca simplu cetățean sau ca reprezentant al avocaților, să pun întrebări Guvernului. Este treaba istoriei să ne judece pe fiecare!

La 07 septembrie, documentația s-a soldat cu răspunsul oficial al Ministrului Justiției (se găsește pe site), nu s-a acordat 1 leu pentru rectificarea privind remunerațiile pentru avocați. Eu știu că există constrângeri bugetare, că există prioritizări, care țin de interesul public. Sunt convins de faptul că din punctul ăsta de vedere niciun om din țara asta nu este de rea credință, ci toți vrem să acționăm loial. Atunci cauza disfuncționalității comunicării generează, eventual, abuzuri? Deci noi am comunicat necesitatea de majorare motivată într-un documentar complex și cunoscut de toți reprezentanții baroului, eu am indicat număr, adresa, data.

4. Am făcut de la început precizarea că nu suntem, în calitate de decani ai barourilor, într-o chestiune care să arunce în derizoriu problema raporturilor instituționale legate de



accesul într-o locație în care se desfășoară activități, în legătură cu care cunoaștem ce înseamnă nepublicitatea urmăririi penale, confidențialitatea datelor și protecția datelor ș.a.m.d. Nu la nivelul acesta ar trebui să punem problema! Haideți să examinăm dacă aceasta este generatoare de abuzuri, practica nepublicării/neaducerii la cunoștință/neconsultării instituționale cu privire la astfel de reguli și dacă, nu cumva, practica interpretării și aplicării (la libertatea de apreciere, locală, a instituțiilor de același gen din cadrul unor autorități publice) face ca în realitate percepția să fie din partea avocaților că se pot săvârși abuzuri, de la caz la caz?! Atunci chestiunea intră într-o discuție care este de competența Comisiei de abuzuri!

Este nevoie de reguli în limite constituționale, pe care înainte decanul Baroului Dolj le-a invocat și, în raport de care, cunoașterea reciprocă a regulilor este de baza într-un stat de drept. Stiu regula, mă conformez, nu o știu – este secretă, evident că o să am percepția că este făcută special pentru mine. Din punctul ăsta de vedere cred că nu este făcută pentru avocați! Nu suntem într-un caz în care vrem privilegii sau superimunități, am trecut prin tunelul ăsta istoric și știm ce înseamnă să fim percepuți așa, sper că au trecut timpurile! Așa cum cred că au trecut timpurile anului în care discutam despre reducerea capacității de exercițiu profesional al avocaților senatori/deputați, chiar și prin comparație cu cadrele didactice! Discutăm despre prezent, avem de aplicat Ordine din 2011 – Ministerul de Interne, Ordine din 2014, Regulament al Procurorului General din 2017, să le cunoască și oamenii care se plâng, dacă le cunosc le respectă! Avem criteriile în baza cărora există reglementări, în raport de care apreciem dacă de la caz la caz se face un abuz, rezumându-se că un avocat nu știe să facă distincția dintre ce înseamnă control corporal sau perchezițe.



- **dl. Av. Dragne Ioan, decanul Baroului București:**

"Confirm că la Baroul București au fost primite numeroase petiții și nemulțumiri ale avocaților din barouri prin care li se interzice accesul cu telefoane mobile. Din punctul meu de vedere este o încălcare a prezumției de bună credință din partea profesiilor care au emis astfel de acte administrative pe care le cunoaștem fiindcă se pornește de la presupunerea că avocatul va sprijini în mod nelegal pe suspectul, inculpatul, orice denumire ar avea clientul său, intrând cu telefonul mobil și astfel ne aducem aminte de 2016 atunci când încercându-se limitarea aspectului profesional, cu ocazia dezbatărilor de aici, de la comisia juridică, pe modificarea legii avocaturii, un interlocutor a spus că prin acesta nu vrea să îi transforme pe avocați în complici ai inculpaților. Evident că dacă pornim de la această prezumție, că avocații vor înșela prin încălcarea legii, înseamnă că dispare rațiunea profesiei de avocat. Prin această cauză în numele a mii de avocați, noi vă confirmăm că vrem să respectăm legea și că cine greșete va trebui să plătească, nu suntem corp imun, însă din punctul nostru de vedere inclusiv din perspectiva relației decente dintre profesii, a ni se limita accesul cu telefoane mobile, laptopuri sau tablete în instituțiile Poliției, Parchetelor sau altele, fără a ști care este actul, e o formă de lipsă de prefire a întregii profesii."

Avocat Sergiu Stanila – Decan Baroul Timis

"Domnule Președinte, distinși membri ai Comisiei, distinși invitați,

Am să încep prin a vă releva două exemple, spun eu sugestive, având în vedere scopul pentru care ne aflăm astăzi aici, atât eu în calitate de decan, și sunt convins că exemplul este valabil și în cazul altor barouri. Mă adresez acum în principal reprezentanților Parchetului și unităților de Poliție și Jandarmerie. Atât eu, cât și responsabilul Serviciului de Asistență Juridică din cadrul Baroului, suntem sunați la ora 4 dimineața, atât de polițist, cât și de procuror, pentru a le pune la dispoziție



avocat din oficiu. Să răspund procurorului sau polițistului la ora 4 dimineața, spunându-i că nu am voie să folosesc telefonul în pat sau nu?

Și un alt exemplu, într-o discuție pe care am avut-o recent cu unul dintre reprezentanții instanțelor locale, îmi spunea la un moment dat, discutând despre practica instanțelor de judecată de a cenzura onorariile avocațiale, spunea "unde anume sunt prevăzute acele criterii, unde anume în Statutul Profesiei de Avocat și ce este acela statutul profesiei de avocat?" I l-am definit foarte scurt, spunându-i că este vorba despre un act publicat în Monitorul Oficial.

Am să revin la motivul pentru care ne aflăm astăzi aici, în opinia mea, putem concluziona prin aceea că avocatul și rolul său pe acest eșichier juridic este cât se poate de ignorat.

Degeaba am fost făcuți parteneri indispensabili ai justiției, degeaba există un text expres în legea 51/1995 în acest sens, pentru că practicile unitare sau neunitare, cele similare cu cea care astăzi este în dezbatere, dovedesc fără putință de tăgadă, că organele judiciare ignoră rolul avocatului în procesul civil sau penal.

Am să continui cu acea listă de exemple, spunându-vă de pildă, că la DNA Timișoara accesul cu telefoane și celelalte mijloace de comunicare este interzis, la DIICOT Timișoara accesul este permis cu acceptul procurorului, la DIICOT Caraș, accesul este permis necondiționat, iar la IPJ Timiș, în funcție de zelul mai mare sau mai mic al polițistului de la poartă, accesul este sau nu permis.

Am să încerc să sintetizez argumentele pro și contra, care ne-au determinat să luăm poziție față de practica total abuzivă a lucrătorilor de poliție din cardul IPJ Timiș și care se regăsește și la nivel național. Identific eu ca argument pro această conduită, acel Ordin secretizat al Ministrului de Interne, care în mod evident nu ne este opozabil și nu avem nicio obligație față de conținutul acestuia, prevederile legii 182/2002 și ale HG 585/2002, în care eu personal, nu am găsit nicio dispoziție care să interzică avocatului accesul cu telefonul în unitățile de Poliție sau în unitățile de Parchet. Se vorbește acolo de cu totul și cu totul altceva, de dispozitive mult mai



97
complexe, de dispozitive de interceptare hardware, software, chestiuni care nu au nicio legatura cu telefonul și cu funcția sa de bază care a fost deja relevată aici.

Pe de altă parte, ni s-a opus, cu titlu de argument, faptul că telefonul polițistului este înregistrat, ca și cum al nostru nu ar fi.

Acum am să identific argumentele "contra" ale acestei practici esențialmente abuzive, și nu cred că suntem aici pentru a introduce o practica unitară în acest sens, și nu aceea de a se interzice accesul cu telefoane în sediul acestor instituții, ci aceea care este normală, legală și în acord cu drepturile cetățeanului, așa cum în mod corect domnule Președinte ați precizat anterior.

Avocatul este partener indispensabil al justiției, în mod cert din punct de vedere teoretic, sperăm noi cu toții să transpunem acest deziderat și în practică, pentru că altfel va rămâne o formă fără conținut. Avocatul se află, atât la Poliție, cât și la Parchet, nu pentru a se plimba sau a depăna amintiri, el se afla acolo pentru că un client, un cetățean sau un justițiabil i-a acordat un mandat pentru rezolvarea unor probleme juridice, se afla acolo deci pentru exercitarea unei activități profesionale. Telefonul este în acest context, un mijloc de comunicare și trebuie privit ca atare, accesul avocatului urmând a fi permis. Pe de altă parte, chestiune care la Timiș a fost încălcată grosolan, avocatul nu poate fi percheziționat, indiferent de sexul pe care îl are, decât de procuror, este o prevedere expresă în legea 51/1995, astfel încât nici jandarmul, nici polițistul, nici portarul, nici orice altă persoană care rastoarnă geanta unei doamne sau unui domn avocat, nu are dreptul de a percheziționa avocatul. Aceste chestiuni se întâmplă, din păcate, tot mai des în România, în dovedirea faptului că rolul avocatului este ignorat.

Ca să conchid, sunt totalmente de acord cu ce spunea antevorbitorul meu, decanul Ion Dragne – Decan al Baroului București, avocatul nu poate fi prezumat nici infractor și nici a fi de rea credință. În ipoteza în care, vreun avocat aflat în sediul unei unități de Poliție sau unități de Parchet, încalcă vreo normă dintre cele pe care le-am amintit sumar, sau din altele pe care nu le știm pentru că sunt secretizate, și



înregistrează o parte sau mai multe părți din dosar, evident va răspunde. Nu putem însă aplica de la început o eticheta tuturor avocaților care intră într-o asemenea instituție, că ce se va întâmpla dacă cumva vor comunica informații?! Nu are sens să intrăm într-o altă discuție și să vedem cum anume ajung informațiile din dosarele penale în presă, de exemplu, și când ajung în presă! În mod cert, nu de fiecare dată prin intermediul unui avocat. "

De asemenea, s-au reținut punctele de vedere ale reprezentanților instituțiilor invitate

- DIICOT prin dl. Proc. șef Felix Bănilă:

"Mă surprinde faptul că nu s-a pornit de la cauzele de la care s-a ajuns aici. Inițial nu au existat astfel de reglementări și vorbind într-o ordine logică, aș începe cu reglementarea care prevede accesul în cadrul instituției noastre. Este vorba de 221 din 27 octombrie 2014 emis de procurorul șef al DIICOT, ordin care a fost emis în baza art. 2 și 4 din legea 333/2003 privind paza obiectivelor, a bunurilor și a valorilor și protecția persoanelor, ce a suferit modificări ulterioare, art. 242 din legea 53/32003 privind codul muncii și respectiv a art. 70 și 76 a 304/2004 privind organizarea judiciară. La emiterea acestui ordin, s-a avut în vedere ordinul 51 din 27 martie 2014 emis de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție de la acea vreme. Știți foarte bine că DIICOT este o structură a Min. Public, care nu este totalmente independentă, ea funcționează sub autoritatea Procurorului General, conform art. 2 alin 2 din Ordonanța de Urgență nr. 78/2016, este condusă de Procurorul General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție prin intermediul Procurorului Șef al Direcției. De asemenea conform art. 4 din Ordonanța 78/2016 Procurorul General, Șef al DIICOT are competența legală de a emite ordine cu caracter intern. M-a surprins faptul că s-a pus pe același nivel etapa urmăririi penale cu cea a judecării. Etapa judecării este una publică în timp ce etapa urmăririi penale este nepublică. Atunci când am optat pentru această profesie am știut care



sunt libertățile și privațiunile. Sunt soțul unui avocat și cunosc ce se întâmplă în interiorul dumnealor. Nu s-a pornit de la prezumția de rea credință, ci de la situații punctuale, întâlnite. Noi suntem o unitate aparte, avem și competența de a investiga acte de terorism. În ordinul nr. 221/2014 se vorbește despre control corporal, nu de percheziție, să nu confundăm cele două terminologii. Percheziționarea se poate face de către procuror sau la dispoziția procurorului. Noi credem că atunci când investigăm un caz, avocatul trebuie să fie atent la modul cum se desfășoare audierea și nu la mesajele pe care le primește sau pe care trebuie să le trimită. Cu siguranță veți găsi o soluție și poate ne veți solicita un punct de vedere, aș vrea să mă consult și eu cu colegii, însă la punctul de acces nu procurorul face controlul, ci jandarmul. Nu pasăm mingea de la unul la altul, însă și dumnealor au niște obligații. În practică am întâlnit și situații care au înfrânt buna credință, însă nu vreau să facem un inventar al lor. Ne spuneți despre faptul că ne ascundem în a proteja informațiile clasificate. Biroul de informații clasificate este unul special, tocmai pentru a păstra, a conserva aceste documente cu caracter de secrete de stat, însă în timpul desfășurării activității, un document cu caracter de stat se poate afla și în biroul unui procuror. Însă nu acesta motivul pentru care noi limităm accesul cu telefoane. Noi nu interzicem accesul cu telefoane la modul absolut, fiecare procuror știe ce are în vedere și nu cred că este o umilință în a i se solicita permisiunea. Mă bucur că se recunoaște că nu se încalcă drepturile omului. Doar două din cele ale omului prevăzute la art. 2 și 3 din CEDO au caracter absolut, restul suportă limitări. Confidențialitatea urmăririi penale, nepublicitatea anchetei sunt criterii obiective. Cred că chestiunea precum că un avocat ar putea fi căutat de un alt client sau de familie, țin mai mult de organizarea proprie a avocatului. În fața legii nu suntem egali cu toții? Nici eu, ca procuror nu intru în penitenciar cu telefonul asupra mea. Este infracțiune. Știu că poziția mea este neconvenabilă pentru domnii avocați dar pentru moment consider că ordinele care au fost date de către procurorul șef de dinaintea mea, respectiv de procurorul general au fost emise în baza legii, situațiilor întâlnite în practică și că ele pot fi ușor nuanțate după o dezbateri care să vină în contextul consultării dreptului profesional."

**Direcția Națională Anticorupție – procuror șef Marius Iacob**

„Din punctul meu de vedere este o problemă delicată. În vigoare la nivelul DNA există un ordin emis de către procurorul șef al structurii din luna aprilie anul 2017. Ordinul cu caracter nescrêt a fost emis având în vedere un ordin în acest domeniu emis de către Procurorul General al României în anul 2014. Ca temelie legal pentru această dispoziție sunt reglementările cu caracter nepublic ale urmării penale, ideea prevenirii scurgerii de informații, respectarea prezumției de nevinovăție și protecția cu caracter personal. La nivelul conducerii DNA până în acest moment nu au fost semnalate incidente de încălcare ale acestor prevederi, adică nu au fost cazuri care au fost semnalate de domnii avocați cu privire la percheziționarea genților sau eventuale controale corporale efectuate asupra dâșilor. Au fost însă situații în care pentru accesul în sediile DNA domnii avocați au fost nevoiți să aștepte mai mult timp și după acel incident semnalat public, au decis împreună cu conducerea Jandarmeriei ca în situații similare să dublăm sau să triplăm personalul Jandarmeriei care să asigure accesul în instituție. Din punctul nostru de vedere acest ordin cu privire la restricționarea pătrunderii la participarea la anumite activități judiciare de către domnii avocați nu încalcă principiul legalității de arme și considerăm că se impune a fi menținut în vigoare.”

Parchet General – procuror șef serviciu documentare Tamara Manea

„În ceea ce privește cadrul normativ, la nivelul Parchetului General, există un regulament care prevede accesul și circulația în sediul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție care a fost aprobat prin Ordin al Procurorului General. Aceste reguli generale se aplică tuturor persoanelor care au acces în incintele Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și sunt reguli speciale chiar și pentru cei care lucrează în cadrul instituției. Se aplică accesul personalului propriu, personalului altor Parchete, altor instituții care își desfășoare activitatea în cadrul Parchetului, avocaților, justițiabililor și reprezentanților mass-media. Aceste reguli și întocmirea acestui



regulament a avut la bază pe de o parte cadrul normativ prevăzut în legea 233/2003, dispozițiile legii 304/2004 și unele aspecte care s-au referit la caracterul nepublic al urmăririi penale, scurgere de informații. Nu dăm vina pe avocați, ne uităm și în curtea noastră. Atâta timp cât există condamnări ale statului Român la CEDO pentru scurgere de informații fără a se stabili de unde au provenit acestea, în egală măsură pot să provină din interiorul parchetelor dar nu exclude posibilitatea ca și alte categorii și alți participanți să contribuie la acest aspect negativ. Este o problemă a sistemul judiciar care trebuie rezolvată. O altă problemă este cea a respectării regulilor deontologice. O altă problemă care a stat la baza elaborării unui astfel de regulament a fost aceea a respectării informației cu caracter personal. Dacă legislația anterioară, Legea 677 nu era atât de restrictivă, actuala legislație, regulamentul privind protecția datelor cu caracter personal dar și directiva care a fost transpusă recent în legislația română privind protecția datelor cu caracter personal în cursul urmăririi penale, ne impune niște restricții. Aceste date au stat la baza elaborării unor astfel de reguli de acces în incinta instituției. Fiecare conducător își ia propriile măsuri în planul de pază pe care îl întocmește cu Jandarmeria. Poate prin acesta se justifică practica neunitară în reținerea telefoanelor. Poate la nivelul unui Parchet de pe lângă o Judecătorie dintr-o localitate mică se apreciază că se poate intra cu telefoane dar acestea să fie închise pe durata anchetei, etc. Iar la nivelul unui Parchet unde se instrumentează cauze mai complexe poate că conducătorul apreciază că pentru protecția aspectelor pe care le-am relevat este necesar să se ia o măsură ca a celei de reținere a telefonului mobil."

Vladimir Ciobanu – director general ANI

"ANI nu are structuri teritoriale, avem un singur sediu, în București. În cadrul birourilor suport, direcțiile administrative, juridic etc. este permis accesul cu telefoane, laptopuri iar în ceea ce privește birourile inspectorilor de integritate, unde se gestionează informații clasificate și în care există documente care privesc evaluarea unei persoane privind incompatibilitatea, conflictul de interese, declararea averii, iar această procedură de



evaluare potrivit art.8 din legea 176/2010 este o procedură care se realizează inclusiv pe principiul confidențialității, în aceste zone nu este permis accesul cu telefoane mobile sau aparate de înregistrat, inclusiv celălalt personal care nu face parte din inspecția de integritate nu are acces în birourile inspectorilor cu nici un fel de aparatură asupra sa, inclusiv telefoane mobile.”

IGPR– Inspector general Chestor șef de Poliție Ion Buda

Mulumesc, domnule Presedinte!

Onorata Comisie, stimati invitati,

În unitățile și structurile Poliției Române, accesul se face pe baza unui Regulament de Ordine Interioară, acest Regulament este conform prevederilor legale și ține și de configurația spațiilor, când spun configurația spațiilor mă refer la un Post de Poliție, o Secție de Poliție sau Inspectorat Județean de Poliție.

Bineînțeles că, acest Regulament este aprobat de șeful unității ori structurii, sau se poate stabili o zonă administrativă în incinta respectivă, unde într-adevăr pot fi introduse echipamente audio-video sau pentru orice fel de activități, dar aceasta este clar definită și acolo au acces doar cei care sunt prezenți în sediile noastre.

La intrarea în sediu există acel control, care nu este o percheziție, trebuie să facem diferența între un control și o percheziție, care are ca scop identificarea de arme, muniție sau alte obiecte, dar nu e vorba de telefoane mobile sau altceva. Sunt convins și am citit, din păcate doar ieri, ceea ce am primit de la Comisie că sunt cazuri izolate, pe care noi le putem analiza și în funcție de asta putem să luăm și măsuri.



Col. Ionut Catalin Sindile - Sef Jandarmeria Romana

Stimata Comisie, doamnelor și domnilor,

Cu privire la dreptul de a efectua legitimarea și controlul corporal în spațiile special, menționate în legea noastră de organizare și cu privire la reținerea telefonului și controlul bagajelor –nu legat de buget, pentru că nu este treaba Jandarmeriei.

Există niște prevederi după care noi ne organizăm activitatea de pază, în strânsă legătură cu beneficiarii de pază și vorbește în speșă de legea 333/2003, privind paza și protecția obiectivelor, legea Jandarmeriei și în strânsă legătură cu HG 585 privind protecția informațiilor clasificate. Dacă vorbim de accesul în unitățile de Jandarmerie, acolo fiecare comandant de unitate este responsabil de modul cum se gestionează mediile de stocare amovibile și accesul în fiecare unitate. Sunt spații administrative, cum a spus și domnul Chestor, unde se poate face accesul, dar fiecare unitate are reguli în baza acestor prevederi.

Cu privire la obiectivele la care Jandarmeria Română asigură legal paza, aici practic se face referire și este cartoful fierbinte. Nu este vorba de o fugă de răspundere sau altceva. Sunt reguli care sunt stabilite în baza unor normative. Aceste normative sunt legate o dată de legea 550 care prevede intervenții antiteroriste la obiectivele la care Jandarmeria Română asigură paza, în baza fie a unei HG 1486, fie în baza Ordinului de Ministru și în strânsă coroborare cu Regulamentele de ordine interioară ale instituțiilor la care Jandarmeria asigură paza.

Practic, paza se poate face prin control sau supraveghere. Aceste măsuri și modul cum sunt aplicate, sunt cerute sau sunt stabilite în strânsă concordanță cu beneficiarul de pază, în speșă Parchete/Instanțe. Iar, dacă acolo se solicită controlul corporal sau accesul cu telefonul, este clară treaba, jandarmul nu face decât să aplice, are dreptul să facă treaba asta și aplică regulile care au fost stabilite în baza unui Regulament intern.

Dacă regula generală este stabilită, vă spun din practică, că la intrarea în oricare instituție să se lase telefonul la intrare, jandarmul solicită celui în cauză să lase telefonul la intrare. Dar există și cazuri particulare, în care dacă se insistă, bănuiesc, să se intre cu



telefonul, procurorul poate să zică "permite-i celui în cauză", sau judecătorul, nu cunosc aceste aspecte. Dar regula generală, care se aplică în baza unui regulament de ordine interioară este aplicabilă tuturor cetățenilor. Pentru noi nu există reglementări, cel puțin la noi, prin care să facem diferențiere în funcție de calitatea persoanei.

În ședința din data de 18.12.2018, analizând înscrisurile depuse la Comisie și punctele de vedere ale petenților, autorităților și invitaților, Comisia, la propunerea raportorului senator Daniel Fenechiu, a decis aprobarea prezentului raport și a dispozitivului hotărârii așa cum se regăsește acesta la Capitolul III – Concluzii.

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO



III. Concluzii

1. Comisia pentru cercetarea abuzurilor, combaterea corupției și petiții constată:
Practica reținerii telefoanelor precum și alte echipamente necesare desfășurării activității (tablete, laptopuri) dar și practica verificării conținutului servietelor avocaților prin răsturnarea conținutului acestora în public, este una abuzivă care contravine legislației europene (art. 6 CEDO) și drepturilor și îndatoririlor avocaților așa cum sunt acestea reglementate în Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat și statutului profesiei de avocat, având ca efect prejudicierea drepturilor legitime atât ale justițiabililor cât și ale avocaților.
2. Comisia ia act cu satisfacție de decizia Procurorului General al României de a anula, ca urmare a dezbaterilor organizate de Comisia pentru cercetarea abuzurilor, combaterea corupției și petiții, a acestor restricții, după cum rezultă din comunicatul nr. 2446/VIII-3/2018, emis de către Parchetul de pe lângă Înalta curte de Casație și Justiție.
3. Comisia solicită expres Inspectorului General al Poliției Române și președintelui Agenției Naționale de Integritate să dispună de îndată modificarea prevederilor regulamentelor care interzic accesul avocaților în imobilele Poliției Române sau ANI cu telefoane, tablete, laptopuri.
4. Prezentul raport se comunică petenților, Ministerului Justiției, Procurorului General, Direcției Naționale Anticorupție, Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, Agenției Naționale de Integritate, Inspectoratului General al Poliției Române, Jandarmeriei Române, Uniunii Naționale a Barourilor din România.

Președinte

Senator

Iarcu CARACOTA

Secretar

Senator

Dan LUNGU